

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 957/2015
18.11.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Веска Крстајића, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Соње Павловић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Д.К., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног – адвоката С.Р., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.147/14 од 29.12.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.315/15 од 02.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 18. новембра 2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К. – адвоката С.Р., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К бр.147/14 од 29.12.2014. године и Апелационог суда у Београду Кж1 бр.315/15 од 02.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К бр.147/14 од 29.12.2014. године окривљени Д.К., оглашен је кривим због извршења кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од три године, те због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ, за које дело му је утврђена казна затвора у трајању од шест месеци, након чега је окривљени применом одредаба чланова 60. и 63. КЗ осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 3 године и 4 месеца, у коју казну му је урачунато време проведено у притвору од 10.04.2011. до 21.11.2012. године, те од 22.02.2014. године до 29.12.2014. године.

Истом пресудом, на основу члана 50. у вези са чланом 348. став 1. КЗ према окривљеном Д.К. изречена је и новчана казна у износу од 100.000,00 динара, коју је окривљени дужан да плати у року од 2 месеца од дана

правноснажности пресуде. Истовремено је одређено да, уколико окривљени не плати новчану казну у наведеном року, иста се може заменити казном затвора тако што ће се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора.

Према окривљеном је, на основу члана 87. КЗ изречена и мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде, а према потврди о привремено одузетим предметима МУП-а РС ПС Раковица од 10.04.2011. године и према потврди о одузетим предметима број 115/11 од 11.04.2011. године.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 бр.315/15 од 02.06.2015. године, усвајањем жалбе браниоца окривљеног Д.К. – адвоката С.Р., пресуда Вишег суда у Београду К бр.147/14 од 29.12.2014. године преиначена је у делу одлуке о мери безбедности одузимања предмета која је на основу члана 87. КЗ изречена према окривљеном, тако што је Апелациони суд у Београду из изречене мере безбедности одузимања предмета отклонио меру одузимања предмета наведених у изреци другостепене пресуде, док су жалба браниоца окривљеног Д.К. - адвоката С.Р. у преосталом делу, као и жалба Вишег јавног тужиоца у Београду одбијене као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Д.К. – адвокат С.Р., због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1. ЗКП у вези са чланом 485. став 4. ЗКП, конкретно због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног Д.К. ослободити од оптужбе, или да побијане пресуде укине и предмет врати Вишем суду у Београду или Апелационом суду у Београду на поновно одлучивање, уз наредбу да се нови поступак одржи пред потпуно измењеним већем.

Врховни касациони суд доставио је примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Д.К. Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован.

У захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног, истиче да је побијаним пресудама повређен закон на штету осуђеног и учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, на тај начин што је правноснажна пресуда заснована, између осталог, на потврдама о одузетим предметима ПС Раковица од 10.04.2011. године и 11.04.2011. године.

У вези са првом потврдом о одузетим предметима од 10.04.2011. године, у захтеву се наводи да је ову потврдио потписала мајка окривљеног Д.К., Г.К., која се према ставу браниоца, обзиром да је потписана од стране другог лица, а не од окривљеног лично, не може користити као доказ против окривљеног, а како је то првостепени суд учинио у побијаној пресуди.

Имајући у виду одредбу члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11 ...) који се примењује од 01.10.2013. године, те којом је прописано да ће се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењивати по одредбама Законика о кривичном поступку ("Службени гласник РС", бр. 58/04 ... 76/2010), то је Врховни касациони суд постојање истакнутих повреда закона у нападнутим пресудама и са тим у вези законитост предузетих радњи, ценио по одредбама раније важећег Законика о кривичном поступку.

По оцени овога суда, неосновано се захтевом за заштиту законитости указује на постојање повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (односно члана 368. став 1. тачка 10. ранијег ЗКП).

Ова повреда одредаба поступка, и по ранијем и по новом ЗКП, састоји се у томе да се "пресуда заснива на незаконитом доказу", с тим што је по новом ЗКП реч о релативно битној повреди која неће постојати, ако је очигледно да би и без тог доказа била донесена иста пресуда.

Иако подносилац захтева означава потврду о привремено одузетим предметима ПС Раковица од 10.04.2011. године, коју је потписала мајка окривљеног Д.К., Г.К., као "незаконит" доказ, у захтеву се уопште не наводи разлог због којег те овај доказ незаконит, нити због чега се на њему не може засновати судска пресуда.

Одредбом члана 84. важећег ЗКП, одређено је да су незаконити докази они који су прибављени противно одредби члана 16. став 1. ЗКП, којом је пак, прописано да се судске одлуке не могу заснивати на доказима који су, непосредно или посредно, сами по себи или према начину прибављања, у супротности са Уставом, тим закоником, другим законом или општеприхваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима, осим у поступку који се води због прибављања таквих доказа (у битном идентична је и одредба члана 18. став 2. ранијег ЗКП).

Дакле, да би се једном доказ сматрао "незаконитим", непоходно је утврдити да је он посредно или непосредно, сам по себи или према начину прибављања, у супротности са Уставом, ЗКП, другим законом или опште - прихваћеним правилима међународног права и потврђеним међународним уговорима.

У конкретном случају, подносилац захтева уопште не указује због чега би потврда о одузетим предметима од 10.04.2011. године била незаконит доказ, односно да ли је сама по себи или по начину прибављања у супротности са

одредбама ЗКП, другог закона, Устава и др. Према наводима захтева, наведена потврда о одузетим предметима представља незаконит доказ само због тога што је ову потврду потписала мајка окривљеног Д.К. Међутим, ниједном одредбом ранијег Законика о кривичном поступку, нити одредбом сада важећег Законика о кривичном поступку, није прописано да потврду о одузетим предметима потписује искључиво окривљено лице, односно да не може бити потписана од стране трећег лица.

Наиме, одредбом члана 225. став 1. ЗКП ("Службени гласник РС", бр. 58/2004 ... 76/10), који се примењивао у време сачињавања наведене потврде о одузетим предметима, прописано је да, ако постоје основи сумње да је извршено кривично дело за које се гони по службеној дужности, органи унутрашњих послова дужни су, поред осталог, да предузму потребне мере да се обезбеде трагови кривичног дела и предмети који могу послужити као доказ.

Одредбом члана 82. став 1. истог Законика о кривичном поступку, прописано је да ће се предмети који се по кривичном закону имају одузети или који могу послужити као доказ у кривичном поступку – привремено одузети и предати на чување суду или ће се на други начин обезбедити њихово чување, а ставом 6. истог члана прописано је да ће се приликом одузимања предмета назначити где су пронађени и описаће се, те да ће се за одузете предмете издати потврда.

И одредбом члана 238. став 1. истог законика, прописано је да органи унутрашњих послова могу и пре покретања истраге привремено одузети предмете по одредбама члана 82. Законика, ако постоји опасност од одлагања.

Како су, према томе, овлашћена службена лица МУП-а РС – ПС Раковица, сагласно цитираним законским одредбама Законика о кривичном поступку, имала овлашћење да одузму предмет од било ког лица, дакле и од мајке окривљеног Д.К., то је потврда о одузетим предметима од 10.04.2011. године, правилно цењена као доказ приликом доношења првостепене пресуде, и супротно наводима изнетим у захтеву, не представља незаконит доказ.

Сагласно томе, побијаним пресудама нису учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП (односно из члана 368. став 1. тачка 10. раније ЗКП), како се то неосновано истиче у захтеву, а из којих разлога је захтев у овом делу одбијен као неоснован.

Према наводима захтева, исту повреду закона – битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1. ЗКП, првостепени суд је учинио на тај начин што је пресуду засновао на потврди о одузетим предметима од окривљеног од 11.04.2011. године. С тим у вези, у захтеву се истиче да се и у изреци, а и у разлозима првостепене пресуде наводи да је том потврдом од окривљеног Д.К. дана 11.04.2011. године одузета, поред осталих предмета, и опојна дрога хероин у количини од 0,72 грама, пронађена у рукохвату путничког возила, те да у наведеној потврди о одузетим предметима ПС Раковица од

11.04.2011. године, која је сачињена након прегледа возила, нема наведене опојне дроге.

Дакле, из изложених навода захтева, произилази да се у вези са овом потврдом о одузетим предметима указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2. ЗКП, односно на противречност изреке пресуде самој себи и разлозима, а која повреда, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, није законом дозвољен разлог за подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљених, односно бранилаца окривљених, те због чега је захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу оцењен недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци.

Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.

Председник већа-судија
Веско Крстајић, с.р.